

Марія работи денѣ, нощѣ. — Очі-тѣ ѹ сѣ крътъвавъ и смѣтены — пърети-тѣ ѹ ся само рана — за уутѣхъ днесъ ю щела да мя хване за рѣкъ — я гле!! това ю нейна кръвь — прѣдстави си сега, какво ю было мене! — Маріина-та кръвь ся залѣпила на моян-тѣ рѣкъ — тя ю хранила съ кръвь-тѣ си дѣте-то ми и майкъ ми — за това азъ ѹ жъртвувамъ нѣщо по-вечко отъ живота си — за това ѹ жъртвувамъ ліубовь-тѣ си! видишъ ли каквѣ женѣ ти покланяюмъ. — Сега щѣ идѣ при нея — за послѣденъ пѣтъ — сега щѣ ю прѣдуготовъ, та да може да дочека тебе — до юдинъ часъ щѣ тя чекамъ — съ богомъ, мой благодѣтелю! (отива заваляшкомъ).

VIII. ЯВЛЕНІЕ.

Ліубко (самъ).

(Като поглѣда по него дѣлго врѣме) Богъ нека ти ю на помощь! отистина пакъ щѣ ю видѣ и не щѣ бѣдѣ недостоенъ на оныя радости — мѣлчи! — лакомо ты сърдце! оскудѣва ли ти великодушіе? — небой ся! — ты ще ѹ видишъ ранены-тѣ пърсти и бѣрзо-то ти желаніе ще онемѣе. Избави душевн-тѣ си ліубовницъ! отведи назадъ въ нейны-тѣ полы мажъ и баща, та да може сърдце-то ти да ти прішъпне: Ты си былъ достоенъ на нейн-тѣ ліубовь. (бѣрзо излиза).

Край на второ-то дѣйство.